

ABONAMENTS

Barcelona, 12 mesos	300 Ptas
Catalunya i territoris de la República, 12 mesos	1000 "
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	12 "
països convenients postal, id.	18 "
Altres països, id.	30 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES
ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 589, pral.—Tel. 11490

BARCELONA

TALLERS D'IMPRESSA:
BARCELONA, 11 i 13.—TELEFON 19003

EL TEMPS

El temps és bo, i s'observen algunes boires matinals a la plana de Vic i Solsona; alguna nebulositat per les comarques costaneres i cel completament seri per la resta del país.
Els vents són forts del nord i nord-oest per la costa de l'Empordà, camp de Tarragona i Tortosa, i moderats del sector nord pel Pirineu.
Les temperatures extremes han estat les següents: màxima, 23 graus a Tarragona; mínima, zero graus a Ribes.

Els qui lluitem contra l'ambició feixista lluitem per la pau del món

CRONICA

LLUITEM PER LA PAU

Avions estrangers, tancs estrangers, metralladores i fusells estrangers, bombes estrangeres, oficials estrangers, ordres i plans estrangers, legionaris sense pàtria, això és el que l'Espanya feudal i reaccionària oposa als fills d'Espanya que lluitem per la llibertat i la independència. I un hom no pot estar-se de preguntar: Si no tinguessin tot això, comprat a costa de la dignitat i de la integritat de la sobirania espanyola, què farien la guerra els generals facciosos, els bisbes fanàtics i sanguinaris, els falangistes de "Arriba España"? Pels comunistes és veu clar que el comandament rebel es refia d'aquestes forces i d'aquests armaments estrangers per a guanyar la partida que entaulava amb criminal mesura. Quan s'haurà acabat la guerra — perquè bé s'acabarà un dia altre — i per què diran que han lluitat aquests moros i aquests reaccionaris? Si per sostenir la guerra els facciosos necessiten aquestes col·laboracions vergonyoses, què significaria la seva victòria, si podien derrotar la civilització occidental? Quin interès poden tenir per a la civilització els desclassificats cosmopolites i els mahometans mercenaris? La guina banda són els patriotes? Els feixistes de tots els matisos viuen l'exacerbació del sentiment nacionalista, són imperialistes per definició, i el seu objectiu és la conquesta. Qui podrà admetre sense recular-se la congruència trágica d'un feixisme que per a triomfar necessita recórrer a mercenaris d'una raça distinta i d'una civilització inferior? És possible imaginar el feixisme italià triomfant gràcies a la presència de milers d'etiòpics i africans a Itàlia matant italians a les portes de Roma? Podria tolerar el nazisme alemany, obsessió per la puresa de la raça, la intervenció de tropes de raça inferior dins el territori del Reich? Aquesta monstruositat només hauria d'ésser possible a Espanya. Què se'ls dona a Alemanya i a Itàlia i fins a molta gent d'Anglaterra i de França que els mahometans tornin a ocupar Espanya per les armes? Per a sentir indiferència davant d'aquest atac a la civilització cal que el fervor imperialista dels feixistes s'hagi barrejat amb la por a la guerra de les classes conservadores. Però què es pensen conservar per aquests camins si els feixistes per a viure necessiten absorbir-ho tot de mica en mica, per acabar amb una guerra que arrasarà Europa?

Els qui lluitem contra l'ambició feixista lluitem per la pau del món. La U. R. S. S. dona l'exemple: avui l'aire de pau ve de l'est. Però la defensa de la pau exigeix sacrificis i un esforç enorme sostingut sense desdís. Catalunya ha tocat jugar un paper de primer ordre en aquesta guerra per la pau, i és un compromís d'honor correspondre als desiguis del destí. Hem d'organitzar-nos per a la guerra per fer fecundes la pau i la victòria. Cal un exèrcit disciplinat i una producció igualment disciplinada. Som protagonistes d'una etapa històrica i hem de pensar que la Història ens jutjarà: mentre tant hem de demostrar que sabem vèncer i vèncer-nos cadiscut per a triomfar tots plegats com a poble. Vèncer-se és disciplinar-se i saber renunciar moltes coses. És sentir l'orgull d'obeir espontàniament el benefici d'una causa. Per vèncer l'enemic al camp de batalla calen armes adequades i saber-les utilitzar sense recular: per preparar una pau perdona ens hem d'ordenar i produir. Les armes llargues, al front; les armes de treball, a la rearguardia; ni unes ni altres poden restar inactives; les sabem aprofitar, ni els moros mercenaris ni l'aiut estranger podran fer contra nosaltres, lluitadors de la pau i de la germanor humana.

ORDRE MILITAR DEL CAP DEL GOVERN

EL GOVERN DISPOSA DE TOTS ELS MITJANS, I HA ARRIBAT L'HORA DE L'ATAC DECISIU, FINS A LA VICTORIA FINAL

El Cap del Govern ha dictat la següent ordre al poble de Madrid i a l'exèrcit combatent:

"Pueblo de Madrid. Combatientes del frente. Llegó la hora del esfuerzo decisivo. Los ataques enemigos se estrellan contra nuestra voluntad de vencer."

Es necesario no solamente hacer frente al enemigo, sino arrojarle para siempre de sus posiciones actuales, librar a Madrid de la garra fascista que se extiende impotente sin poder llegar al corazón de nuestra capital."

El Gobierno, estrechamente unido a los combatientes del frente, les conjura a proseguir la lucha heroica, a no ceder un palmo de terreno; a lanzarse al ataque con la violencia del que, si sabe combatir, tiene de antemano asegurada la victoria."

A la vez que exige, el Gobierno anuncia a las fuerzas del frente que dispone de todos los medios necesarios para lograr el triunfo. Disciplina férrea, ni un solo paso atrás, hacia adelante siempre, y que los prisioneros que caigan en vuestras manos sean, si ser respetados sus vidas como os ordeno, la mejor evidencia de que lado están la barbarie y la destrucción y de qué otro el heroísmo."

De quienes, por defender la causa del pueblo, pueden permitirse la grandeza que inspira a las masas populares."

Obedeced con toda tranquilidad y confianza las órdenes de vuestros jefes y comandantes de guerra."

¡Al ataque para la liberación definitiva de Madrid, fortaleza suprema de la lucha mundial contra el fascismo!"

Aguarda la llegada de vuestros partes de victoria el presidente del Consejo de ministros y ministro de la Guerra, Francisco Largo Caballero."

Impressió del front del Centre

L'aviació lleial, que havia hagut d'actua en altres fronts, ha pogut actuar amb eficàcia encoratjadora

Madrid. — Escasses notícies del front immediat a Madrid; i segurament estarem uns quants dies que res important no sorgeixi. Dir que es lluita amb duresa a tota la zona és ja sabut. En uns llocs, la pressió de l'enemic és molt forta, però per l'ènergica defensa de l'exèrcit lleial, no aconseguim, ni molt menys, l'avantatge proporcional a l'acumulació d'armaments i malversacions de municions. Vinguels o no, la nostra missió és avui per avui, defensiva, salvant determinats fronts on la iniciativa ens correspon. Que aquesta posició forçada de les columnes governamentals sigui el menor termini possible és el que tots desitgem.

On l'atac lleial es produeix, l'avancé és lent; però l'important és que el que avui es fa al dia següent no es perdi. I això que fins ara l'avantatge dels rebels en turmentaria guerra es manifesta.

Per altra part i des d'ahir, les forces d'infanteria van recobrant nous ànims i la seva moral s'eleva. Això és deu a que es veuen protegides novament per la gloriosa aviació, que si ha deixat d'actuar en el centre uns quants dies, ha estat per haver de

complir missions importants en altres fronts.

Ahí ja començà a volar per aquesta volta i amb extraordinària eficàcia. Ultra el bombardeig del camp d'aterratge immediat a Talavera, visita trinxeres i emplaçaments facciosos i solament els sabran amb exactitud els efectes de les nostres bombes. No altres ens limitem a dir que fou eficaçíssim. I avui els nostres aviadors han realitzat la seva tasca en molts llocs amb el mateix èxit que ahir, sense ésser molestats el més mínim pels aparells enemics.

La nostra superioritat en homes és evident, i si aviat, demà, o demà passat, aquestes forces que defensen la República es veuen acompanyades i encoratjats per un fort ajut d'arribada immediatament a allunyar el perill que amenaçava Madrid. D'aquest perill no podem dir més que ja no és tan imminent com ahir i molt menys com abans d'ahir.

I com a final d'aquesta impressió, recordem la nota facilitada pel president del Consell de Ministres, que en la seva pròpia redacció expressa l'estat de coses de manera més clara que totes les frases més o menys literàries que se'ns poguessin ocórrer.

COMUNICAT OFICIAL DEL CONSELLER DE DEFENSA A. S. E. EL PRESIDENT

Rectificació i millora de les nostres posicions

Rectificacions al front, i s'han millorat totes les nostres posicions. Hem rebutjat, amb baixes vistes, l'enemic que intentava impedir la nostra acció.

Europa davant els esdeveniments espanyols

per J. Torres i Caprara

Des del punt de vista europeu, els esdeveniments d'Espanya no són — segons ens sembla, almenys — considerats sota l'aspecte real. Són una qüestió gairebé exclusivament de partit, mentre que són la moral i el dret els interessats d'una manera predominant. La gent honrada, quan es tracta d'un cas de justícia, no pot guiar-se únicament per consideracions de partit. El dret i la moral es troben del cantó dels treballadors espanyols, els quals troben la natural solidaritat de llurs compatriotes d'altres països; però això no vol dir que la burgesia internacional, si vol adoptar una actitud honrada, pugui justificar i molt menys afavorir el moviment dels muntanyans rebels.

Una rebel·lió militar, quan es manifesta no sols contra el Govern, sinó també contra el poble, és sempre un fet odiós, i que no pot deixar indiferent les cancelleries.

Hem estat sempre adversaris de la ingerència d'uns països en la política interior dels altres i, particularment, de l'autodisciplina dels pobles, i és precisament per això que ens hauria agradat veure els països democràtics, i els seus passius davant els fets d'Espanya. En comptes d'això, han tingut lloc ingerències determinades, i d'una manera fraudulenta, que han demostrat una solidaritat criminal amb els generals que tenien la missió de respectar la justícia.

S'ha vingut a crear, bon xic artificialment, una situació internacional equivocada entre els esdeveniments d'Espanya, i això no sols des del punt de vista de dret, sinó també des del humanitari, car com més es prolongui la lluita, més víctimes costarà.

Es sabut que només la "neutralitat" ha permès que Berlín i Roma proveïssin de material els rebels, mentre el Govern legal es veia lligat de mans. Si els representants diplomàtics d'Espanya han complert llur deure, tots els Govern europeus saben quins són els sentiments del poble. Impedir que les bandes armades de Franco, Mola, etc., rebessin armes de llurs complices de fora i, en canvi, deixassin llibertat d'acció al Govern legítim, hauria estat servir la causa de la justícia. En comptes d'això, s'ha fet el

contrari. I així s'ha afavorit la criminalitat i no el dret.

Reconeguem els errors comesos, seria lògic esmenar-los i canviar de tàctica. Bastaria tenir en compte el principi inspirador de la redacció de l'article 10 del Covenant perquè sigui fàcil trobar una solució que ràpidament posaria fi al vessament de sang i a l'apressaria el triomf de la justícia, a qual, d'altra banda es realitzaria indefectiblement.

Es evident que en aquests moments deu haver-hi freqüents canvis d'impressions entre les cancelleries. Aviat en deurem veure els resultats.

El que esperem de l'Europa sana i digna és que pel que fa a Espanya, no siguin tinguts en compte principis de política partidista, sinó els dictats de la justícia i de la moral.

Alguns patriotes volen justificar l'actitud dels traidors i llur submissió als dictadors d'Alemanya i d'Itàlia amb el record de la revolució russa. A propòsit d'això volem recordar el que escrivia el nostre amic — almenys ho era quan a Itàlia hi havia llibertat — Carlo Frasso Dentice, diverses vegades diputat al Parlament italià quan aquest no era, com ara, una comèdia. Recordava, en el darrer número de la "Nuova Antologia", la seva "pressió sorolística" i rectificava moltes exageracions circulanques a propòsit d'aquella revolució. Diu que preguntat a un personatge tsarista, condemnat a cinc anys de presó per un delicte contra el nou règim, què s'estimaria més, si la bolxevització del país o la influència alemanya. El seu company de presó li respongué:

— Preferiré mil vegades el bolxevisme que una influència, baldament només fos lervada, de la política alemanya sobre Rússia.

Ens sembla que aquell tsarista rus condemnat pels bolxevistes a cinc anys de presó, demostrava molt més patriotisme que Mola, Franco, Gil Robles i adlacers que han obtingut l'ajut dels feixistes de Roma i de Berlín a canvi de concessions territorials i polítiques. El pretès "patriotisme" dels rebels espanyols no és més que una vulgar traïció.

La música catalana a París

Una vegada més les notes ardides de la sardana s'han pogut sentir a França. L'antena de la P. T. T. per mitjà de la cobla Barcelona, oficial de la Generalitat de Catalunya, ha donat a l'espai aquesta música, que en aquests moments, més que mai, representa el nostre crit viril i emocionant de sempre. Les melodies de la nostra dansa, el cant valent de la nostra sardana, s'han expandit per tot França i han arribat als llocs més amagats d'aquesta terra germana que se s'ha sentit més que mai, amb aquest exponent de la nostra vida i la nostra personalitat que és la sardana.

Abans que la cobla desgranés el seu programa, integrat per obres de Pep Ventura, Serra, Garreta i Morera, el comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, Jaume Miravittles, que en viatge realitzat per raó del seu càrrec es troba per uns quants dies a París, pronuncià un curt i emocionant parlament davant del micròfon de la P. T. T. francesa fent una breu exaltació de la nostra dansa nacional.

Finides les paraules de Jaume Miravittles, la cobla desgranà un programa bellíssim de sardanes. Els músics, aquests bons catalans que per París difonen el nostre crit de solidaritat, tocaven millor que mai...

Uns quants minuts després d'haver començat el programa arribaven al despatx de l'emissora les trucades telefòniques, sinceres, espontànies, dels radioaficionats expressant amb emoció la joia d'escoltar les nostres cançons...

El conseller de Cultura de la Generalitat senyor Ventura Gassol surt cap a París i Brussel·les

Ginebra, 28. — El conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, senyor Ventura Gassol, ha estat 24 hores a Ginebra: avui ha sortit cap a París, i d'allí marxarà a Bèlgica.

Sembla que el seu viatge obeeixi a fins de altra informació.

El conseller de Sanitat i Assistència social de la Generalitat, senyor García Birlán, sofri un accident d'automòbil

Afortunadament, no hi ha gué sinó ferits lleus

L'honorable conseller d'Assistència Social, J. García Birlán, i el doctor Martí Balaz, van sortir prop del Vendrell un accident d'automòbil que no va tenir, afortunadament, conseqüències greus. El cotxe donà tres voltes de campana, i els seus ocupants resultaren lleument ferits. No obstant pogueren continuar el seu viatge cap a Barcelona on es troben actualment al front de llurs càrrecs respectius.

Espanya defensa la llibertat de França

La guerra civil espanyola arriba al seu quart mes. Els rebels, que es van naven d'apoderar-se del Poder sense disparar, toquen amb la més corajosa resistència. Tanmateix han tingut a favor seu, des del començament, l'ajut decidit de l'exèrcit, car la rebel·lió nasqué als cercles militars d'aquesta casta d'oficials apartats de la vida nacional, ignorants de les sofrències dels camperols i dels obrers i que representen la tradició dels cops d'estat espanyols. La tropa, per esperit de disciplina i oqueu en part és una tropa professional, ha seguit els capítols sublevats. I malgrat tot, la rebel·lió no ha pas triomfat. La lluita és encara incerta.

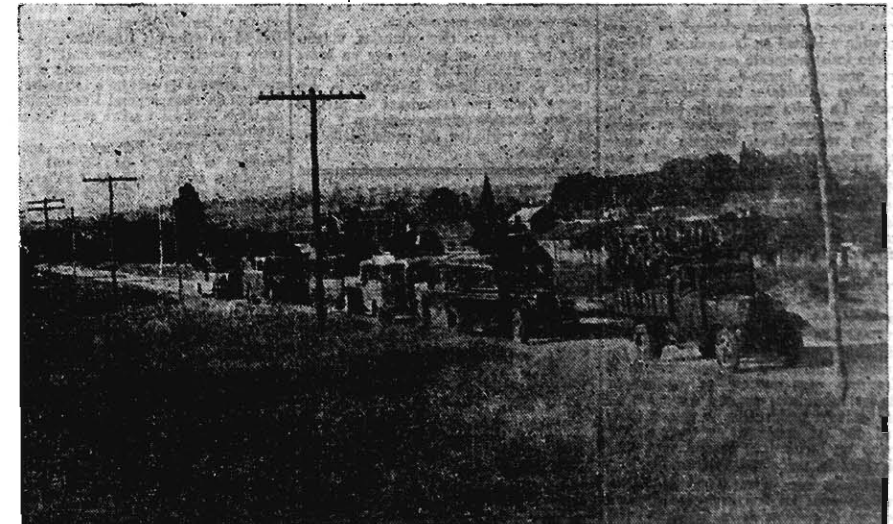
Es perquè la República espanyola té el poble al darrera. Aquesta guerra civil és, doncs, el duel entre l'exèrcit sublevat i el poble.

Per altra banda, tota la reacció internacional ajudé els rebels. Avions, municions, armes, de tot s'els facilità. En canvi, el poble no es pot procurar armes per a defensar-se, ni adquirir-ne als països democràtics.

Aquesta és la situació. Dona una idea clara de la força de que disposa encara la reacció internacional. És tan poderosa que grans països democràtics com França i Anglaterra es limiten a deixar que les tropes de Franco i Mola es proveïssin de material de guerra a l'estranger.

Però encara més: aquesta mateixa reacció prohibeix als governs democràtics d'ajudar el poble espanyol. I les democràcies obeeixen.

Lo crec que la història no registra una humiliació semblant.

AL FRONT DEL CENTRE
Arribada d'una columna que ha de rellevar els companys que per haver-se batut massa dies amb l'enemic necessiten uns quants dies de repòs (Express).

L'ESTADA A BARCELONA DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

AUDIENCIES DE S. E.
S. E. el President de la República, senyor Manuel Azana, va rebre ahir al matí les següents audiències: senyor José Iria Bosch, sots-secretari de Cultura; diputats senyors Joan Balcells, Josep Fàbrega i...; senyor Pérez Jofre, director general de Registres i Notaries; donya Victòria Kent, ex-directora general de Previsió.

sons: doctor Bosch Olivera, rector de la Universitat; comandant Enric Gómez García, cap de Seguretat; ex-diputat senyor Palt i Barba; el senyor Abelardo Servet; Manuel Mata, delegat del Col·legi de Practicants, amb el secretari, senyor Claramunt, i vocal senyor Fernández, i el senyor Jesús Pinilla Fornell, magistrat d'aquesta Audiència.

A la tarda, el senyor Azana sortí a fer l'acostumat passeig en automòbil pels voltants de la ciutat.

ELS MINISTRES

Els ministres senyors Irujo i Giral, que acompanyen el senyor Azana durant la seva estada a la nostra ciutat, visitaren el matí el conseller delegat de la generalitat, senyor Terradellas, i el de Treball, senyor Valdes.

El president del País Basc, senyor Aguirre, acompanyat dels governadors civils de Biscaia i Guipúscoa, passant revista a les forces que li referen honors el dia de la constitució del Govern d'aquell país germà (Universal)

Fàbriques franceses nacionalitzades

París, 28. — A propòsit de les mesures de nacionalització anunciades pel ministre de la Guerra, senyor Daladier, el periòdic "Le Populaire" diu que s'ha decretat la nacionalització dels establiments Renault i part de les fàbriques Renault.

—Aquesta unió sembla una sopa de lletrats. —Sí, però les sepaes i ja tenen totes aquestes lletrats a la sopa!

FOR DOCAST
Teléfono 30433

